

Lag om ändring i lagen (1973: 371) om kontant arbetsmarknadsstöd;

SFS 1982: 433

Utkom från trycket
den 17 juni 1982

utfärdad den 10 juni 1982.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 7, 8, 11, 12, 18, 27 och 28 §§ lagen (1973: 371) om kontant arbetsmarknadsstöd skall ha nedan angivna lydelse.

Till följd härav kommer lagen att ha följande lydelse från och med den dag då denna lag träder i kraft.

Inledande bestämmelser

1 § Kontant arbetsmarknadsstöd utges enligt denna lag vid arbetslöshet till

1. den som icke är försäkrad enligt lagen (1973: 370) om arbetslöshetsförsäkring,
2. försäkrad enligt nämnda lag som efter inträdet i erkänd arbetslöshetskassa ännu ej uppfyllt medlemsvillkoret enligt lagen,
3. försäkrad enligt nämnda lag som ej har rätt till ersättning enligt lagen på grund av att ersättningsperiod gått till ända sedan han uppnått 60 års ålder, eller
4. försäkrad enligt nämnda lag som ej har rätt till ersättning enligt lagen på grund av att ersättningsperiod gått till ända sedan han uppnått 55 års ålder och blivit arbetslös av anledning som anges i 14 § andra stycket.

2 § Det kontanta arbetsmarknadsstödet handhas av arbetsmarknadsstyrelsen och länsarbetsnämnderna. Utbetalning av stödet ombesörjes av riksförsäkringsverket och de allmänna försäkringskassorna.

¹ Prop. 1981/82: 139, AU 13, rskr 358.

3 § Kontant arbetsmarknadsstöd utgår till den som uppfyller föreskrivna ersättningsvillkor i Sverige.

Allmänna villkor för rätt till kontant arbetsmarknadsstöd

4 § Kontant arbetsmarknadsstöd vid arbetslöshet tillkommer den som

1. har fyllt 16 år,
2. är arbetsför och i övrigt oförhindrad att åtaga sig arbete för arbetsgivares räkning minst tre timmar varje arbetsdag och i genomsnitt minst 17 timmar i veckan,
3. är beredd att antaga erbjudet lämpligt arbete under tid för vilken han icke anmält hinder som kan godtagas,
4. är anmäld som arbetssökande hos den offentliga arbetsförmedlingen i den ordning som arbetsmarknadsstyrelsen föreskriver,
5. icke kan erhålla lämpligt arbete.

Företagare anses arbetslös, när hans personliga verksamhet i rörelsen har upphört annat än tillfälligt, om icke arbetsmarknadsstyrelsen av särskilda skäl föreskriver annat.

5 § Erbjudet arbete skall anses lämpligt, om

1. inom ramen för tillgången på arbetstillfällen skälig hänsyn tagits till den arbetssökandes yrkesvana och förutsättningar i övrigt för arbetet samt andra personliga förhållanden,
2. anställningsförmånerna är förenliga med de förmåner som utgår till den som är anställd enligt kollektivavtal eller, om sådant icke finnes, är skäliga i förhållande till de förmåner som vid jämförliga företag utgår till arbetstagare med likvärdiga arbetsuppgifter och kvalifikationer,
3. arbetet ej hänför sig till arbetsplats där arbetskonflikt råder till följd av stridsåtgärd som är lovlig enligt lag och kollektivavtal.
4. förhållandena på arbetsplatsen motsvarar vad som anges i författning eller myndighets föreskrifter rörande åtgärder till förebyggande av ohälsa eller olycksfall.

Arbetsvillkor m. m.

6 § Rätt till kontant arbetsmarknadsstöd föreligger, om den arbetslöse under en ramtid av tolv månader omedelbart före arbetslöshetens inträde utfört förvärvsarbete i minst fem månader (arbetsvillkor). Härvid tages hänsyn endast till månad då förvärvsarbete utförts minst tio dagar och minst 70 timmar.

Tid då förvärvsarbete har utförts får icke räknas mer än en gång för uppfyllande av arbetsvillkoret.

7 §² Med tid under vilken sökanden enligt 6 § skall ha utfört förvärvsarbete jämställs tid då sökanden

1. i enskilt hem vårdat åldring eller handikappad i sådan utsträckning att sökanden varit förhindrad att stå till arbetsmarknadens förfogande,

2. genomgått arbetsmarknadsutbildning eller yrkesinriktad rehabilitering för vilken statligt utbildningsbidrag utgått, fullgjort värnplikt eller åtnjutit föräldrapenning enligt lagen (1962: 381) om allmän försäkring, i samtliga fall dock tillsammans högst två månader,

3. haft semester, eller

4. eljest varit ledig av annan anledning än sjukdom, värnpliktstjänstgöring eller barns födelse med helt eller delvis bibehållen lön.

8 § Vid bestämmande av ramtid enligt 6 § inräknas icke tid då sökanden varit hindrad att arbeta på grund av styrkt sjukdom, värnpliktstjänstgöring, vuxenutbildning, yrkesinriktad rehabilitering, nykterhetsvård på anstalt, frihetsberövande på kriminalvårdens område eller vård av eget barn eller adoptivbarn som ej fyllt två år, i den mån sådan tid ej enligt 7 § jämställs med tid under vilken förvärvsarbete utförts.

9 § Den som i minst tre månader i anslutning till att han avslutat ungdomsutbildning, sådan yrkesinriktad vuxenutbildning på heltid som omfattar minst ett läsår och som berättigar till studiesocialt stöd eller arbetsmarknadsutbildning som omfattar minst tre månader, stått till arbetsmarknadens förfogande som arbetssökande genom den offentliga arbetsförmedlingen är berättigad till kontant arbetsmarknadsstöd, utan att ha uppfyllt arbetsvillkoret. Sökanden skall dock ställa sig till arbetsmarknadens förfogande inom fem månader från utbildningens avslutande, om ej särskilda skäl föreligger.

Arbetslös som avses i 1 § 3 och 4 skall vid tillämpning av första stycket anses ha fullgjort arbetsvillkoret.

10 § Vid tillämpning av 6, 7, 8 och 9 §§ tages ej hänsyn till tid innan sökanden uppnått 15 års ålder.

Det kontanta arbetsmarknadsstödet form m. m.

11 § Kontant arbetsmarknadsstöd utgår i form av ett för dag beräknat belopp. Under en kalendervecka får summan av antalet ersatta och arbetade dagar samt karenss- och avstängningsdagar uppgå till högst fem.

12 § Kontant arbetsmarknadsstöd får ej utges för söndag. För helgdag som ej infaller på söndag samt för påskafton, pingstafton, midsommarafton, julafton och nyårsafton får stöd utges endast om stöd utgår för minst två ytterligare dagar under samma kalendervecka och en arbetslös dag infaller omedelbart före eller efter helgen.

Stöd får ej utges för tid under vilken stödtagaren uppbär föräldrapenning enligt lagen (1962: 381) om allmän försäkring.

Karenstid och ersättningstidens längd

13 § Kontant arbetsmarknadsstöd får icke utgå förrän sökanden under en sammanhängande tid av fem kalenderveckor varit arbetslös fem dagar (karensvillkor). I karenstid inräknas endast dag för vilken stöd skulle ha utgått, om karenstiden gått till ända.

I fråga om den som före arbetslöshetens inträde haft sin huvudsakliga försörjning genom verksamhet som självständig företagare gäller en karenstid om två månader. Den tid inom vilken karenstiden beräknas skall för sådan sökande utgöra sex månader. Arbetsmarknadsstyrelsen får, om särskilda skäl föreligger, föreskriva att kortare karenstid skall gälla.

Sökande som avses i 1 § 3 och 4 behöver ej uppfylla karensvillkoret. Detsamma gäller den som är ersättningsberättigad enligt 9 §.

14 § Kontant arbetsmarknadsstöd utgår under längst 150 dagar från det karensvillkoret uppfyllts (ersättningsperiod), om ej annat följer av 15 § sista stycket. Har stödtagaren uppnått 55 års ålder innan ersättningsperioden gått till ända, är perioden i stället 300 dagar. Sedan stödtagaren uppnått 60 års ålder, är ersättningsperioden icke begränsad. Detsamma gäller sökande som avses i 1 § 4.

Även i fråga om den som fyllt minst 55 år innan ersättningsperioden gått till ända är ersättningsperioden obegränsad, om han blivit arbetslös som en omedelbar följd av nedläggning av eller bestående ändring i driften vid företag där han var anställd eller avveckling av hans verksamhet som självständig företagare på grund av omfattande eller genomgripande förändring i ortens näringsliv eller i den näringsgren där han utövade verksamheten samt om han i minst 24 månader under de tre åren närmast före arbetslöshetens inträde utfört förvärvsarbete.

Rätten till kontant arbetsmarknadsstöd upphör vid utgången av månaden före den under vilken den arbetslöse fyller 65 år eller när han dessförinnan börjar uppbära hel ålderspension, hel förtidspension eller helt sjukbidrag enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

15 § Om arbetslöshet upphör innan ersättningsperioden gått till ända, har stödtagaren, om annat ej följer av 16 §, rätt till kontant arbetsmarknadsstöd under återstående antal dagar av perioden vid ny arbetslöshet, även om han då ej uppfyller arbetsvillkoret och karensvillkoret.

Har ersättningsperioden gått till ända men har stödtagaren under perioden ånyo uppfyllt arbetsvillkoret, utgår kontant arbetsmarknadsstöd under ytterligare ersättningsperiod. Därvid skall dock karensvillkoret ånyo uppfyllas. Den nya ersättningsperioden räknas från inträdet av den arbetslöshet, då stödtagaren senast uppfyllde arbetsvillkoret.

Till den som regelbundet utför deltidsarbete under tid då han i övrigt är arbetslös utgår ersättning under högst 50 dagar. Om särskilda skäl föreligger, får dock ersättningstiden förlängas till vad som eljest gäller.

16 § Har en sammanhängande tid av tolv månader, vari icke inräknas tid som avses i 8 §, förflutit från det stödtagaren senast uppbar kontant arbetsmarknadsstöd, föreligger rätt till sådant stöd vid därefter inträffad arbetslöshet endast om stödtagaren då uppfyller arbetsvillkoret och karensvillkoret.

17 § Stödtagare som blivit ersättningsberättigad med stöd av 9 § kan icke erhålla kontant arbetsmarknadsstöd under ny ersättningsperiod utan att uppfylla arbetsvillkoret enligt 6–8 §§, om ej särskilda skäl föreligger.

18 §³ Kontant arbetsmarknadsstöd utges med 80 kronor per dag. Till den som inte har fyllt 20 år utges dock stödet med 75 kronor per dag.

Till den som söker deltidsarbete eller i annat fall är arbetslös under del av vecka utgår arbetsmarknadsstöd med det antal ersättningsdagar per vecka som följer av en av regeringen fastställd omräkningstabell.

19–20 §§⁴

21 §⁵

22 §⁶

23 §⁷

24 § Uppbär stödtagare änke- eller änklingspension eller annan ålderspension än enligt lagen (1962: 381) om allmän försäkring eller mindre än hel förtidspension, mindre än helt sjukbidrag eller halv ålderspension enligt nämnda lag eller delpension enligt lagen (1975: 380) om delpensionsförsäkring, nedsättes det kontanta arbetsmarknadsstödet med pensionsbeloppet.

Uppbär stödtagare livränta från försäkringsinrättning på grund av yrkeskada eller olycksfall, nedsättes stödet enligt grunderna i första stycket.

Ersättning understigande fyra kronor för dag utbetalas ej. Brutet krontal utjämnas till närmast högre krontal.

Begränsning vid säsongarbetslöshet

25 § I fråga om arbetstagare som huvudsakligen är sysselsatta i yrke, inom vilket arbetslöshet årligen regelbundet förekommer, får arbetsmarknadsstyrelsen, om särskilda skäl föreligger, begränsa rätten till kontant arbetsmarknadsstöd.

Avstängning från rätten till kontant arbetsmarknadsstöd

26 § Stödtagare skall avstängas från rätt till ersättning under tid som anges i 27 §, om han

1. lämnat sitt arbete frivilligt utan giltig anledning,
2. skilts från arbetet på grund av otillbörligt uppförande,
3. avvisat erbjudet lämpligt arbete, eller
4. utan att uttryckligen ha avvisat sådant arbete ändå genom sitt uppträdande uppenbarligen vållat, att anställning ej kommit till stånd.

27 § Är det sannolikt att arbete som avses i 26 § skulle ha varat högst fem dagar eller mer än fem men högst tio dagar eller mer än tio dagar, utgör avstängningstiden fem, tio respektive 30 ersättningsdagar. I avstängnings-

³ Senaste lydelse 1979: 386.

⁴ Paragraferna upphävda genom 1976: 1066.

⁵ Paragrafen upphävd genom 1975: 1274.

⁶ Paragrafen upphävd genom 1981: 393.

⁷ Paragrafen upphävd genom 1976: 1066.

tiden inräknas endast dagar för vilka karenstid skulle ha tillgodoräknats eller kontant arbetsmarknadsstöd skulle ha utgått, om avstängningen inte hade skett, eller dagar under vilka stödtagaren har utfört förvärvsarbete. Den totala avstängningstiden får dock inte överstiga 14, 28 respektive 84 kalenderdagar.

Inträffar under avstängningstiden förhållande som avses i 26 §, beräknas ny avstängningstid i enlighet med bestämmelserna i första stycket, om inte den nya avstängningstiden ryms inom den löpande avstängningstiden.

Är det uppenbart att stödtagaren ej vill antaga lämpligt arbete, såsom då stödtagaren vid upprepade tillfällen har avvisat erbjudet sådant arbete, skall stödtagaren vara avstängd till dess han eller hon utfört förvärvsarbete under 30 dagar.

Avstängningstiden räknas från den dag då det förhållande som anges i 26 § inträffat.

28 § Bestämmelserna i 26 § 1–3 om arbete får, om det är skäligt, tillämpas i fråga om arbetsmarknadsutbildning och yrkesinriktad rehabilitering. Bestämmelserna i 27 § skall därvid gälla i tillämpliga delar.

29 § Med beslut om avstängning enligt 26–28 §§ jämställes beslut om avstängning från rätt till ersättning enligt 29, 30, 31 och 34 §§ lagen (1973: 370) om arbetslöshetsförsäkring.

Ansökan om kontant arbetsmarknadsstöd m. m.

30 § Ansökan om kontant arbetsmarknadsstöd göres skriftligen hos länsarbetsnämnden i det län där sökanden är bosatt. Vid ansökningen skall fogas intyg av arbetsgivaren om sökandens arbetsförhållanden samt de uppgifter i övrigt som behövs för bedömning av hans rätt till stöd.

Arbetsgivare skall på begäran utfärda intyg som avses i första stycket enligt formulär som fastställs av arbetsmarknadsstyrelsen.

Utbetalning av kontant arbetsmarknadsstöd göres av den allmänna försäkringskassa i vilken sökanden är inskriven.

Talan mot länsarbetsnämnds, allmän försäkringskassas, arbetsmarknadsstyrelsens och försäkringsrätts beslut

31 § Talan mot beslut av länsarbetsnämnd enligt denna lag föres genom besvär hos arbetsmarknadsstyrelsen.

I fråga om ärende som i första instans handlägges av allmän försäkringskassa har bestämmelserna i 20 kap. 10–13 §§ lagen (1962: 381) om allmän försäkring om ändring av beslut samt talan mot allmän försäkringskassas och försäkringsrätts beslut motsvarande tillämpning.

32 § Talan mot arbetsmarknadsstyrelsens beslut angående rätt till ersättning enligt denna lag föres genom besvär hos försäkringsöverdomstolen, om ej annat följer av lagen (1969: 93) om begränsning av samhällsstöd vid arbetskonflikt.

Beslut som avses i första stycket och som ej innebär tillämpning av sistnämnda lag får av arbetsmarknadsstyrelsen underställas försäkringsöver-

stolens prövning, om det för enhetlig lagtolkning eller rättstillämpning v synnerlig vikt att saken prövas av domstolen eller annars särskilda "I finns för sådan prövning.

Mot arbetsmarknadsstyrelsens och riksförsäkringsverkets beslut enligt denna lag i annat fall än som avses i första eller andra stycket föres talan hos regeringen genom besvär.

33 § Besvär skall inges till den myndighet eller det organ som har meddelat beslutet. Den omständigheten att besvären ingivits eller insänts direkt till den myndighet som har att pröva besvären utgör dock ej hinder för besvärens upptagande till prövning, om de inkommit före besvärstidens utgång.

Länsarbetsnämnds, allmän försäkringskassas, arbetsmarknadsstyrelsens, riksförsäkringsverkets och försäkringsrätts beslut länder till omedelbar efterrättelse, om ej annat angivits i beslutet eller bestäms av myndighet som har att pröva beslutet.

Särskilda bestämmelser

34 § Har regeringen träffat överenskommelse med annan stat om andra villkor för rätt att erhålla ersättning än som föreskrives i denna lag, skall dessa villkor tillämpas.

35 § Kontant arbetsmarknadsstöd får indragas eller skäligen nedsättas, om stödtagaren medvetet eller av grov vårdslöshet lämnar oriktig eller vilseledande uppgift angående förhållande som är av betydelse för rätten till stöd.

36 § Har någon genom oriktig uppgift eller genom underlåtenhet att fullgöra honom åvilande uppgifts- eller anmälningsskyldighet eller på annat sätt orsakat att kontant arbetsmarknadsstöd utgått obehörigen eller med för högt belopp eller har någon eljest obehörigen eller med för högt belopp uppburit sådant stöd och har han skäligen bort inse detta, skall det som betalats ut för mycket återbetalas, om ej i särskilt fall anledning föreligger att helt eller delvis efterge återbetalningsskyldighet.

Har återbetalningsskyldighet ålagts någon enligt första stycket, får vid senare utbetalning till honom skäligt belopp innehållas i avräkning på vad som betalats ut för mycket.

37 § Lagen (1969: 93) om begränsning av samhällsstöd vid arbetskonflikt äger tillämpning på ersättning enligt denna lag.

38 § Beträffande minskning i vissa fall av pension med utgiven ersättning enligt denna lag gäller föreskrifterna i 17 kap. 4 § andra stycket lagen (1962: 381) om allmän försäkring.

39 § De närmare föreskrifter som finns erforderliga för tillämpningen av denna lag, meddelas av regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, av arbetsmarknadsstyrelsen och riksförsäkringsverket.

SFS 1982: 433

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1982. Vid avstängning som grundar sig på en händelse som har inträffat före den 1 juli 1982 gäller 27 och 28 §§ i deras äldre lydelse.

På regeringens vägnar

INGEMAR ELIASSON

Stig Jansson
(Arbetsmarknadsdepartementet)

